రామాయణ రహస్యం

వాల్మీకి రామాయణమే మూల రామాయణం అని సేటి మన దేశ ప్రజల నమ్మకం. బౌద్ధ, జైన రామాయణాలు కూడా మన దేశంలోనే రచించబడినవి. రామ కధలు వాల్మీకి కన్న ముందే ప్రజలలో ప్రచారంలో ఉన్నాయి. వాల్మీకికి రామ కథను నారదుడు చెప్పిన తరువాత రామ కథను రాసాడు. అలాగే బౌద్ధ, జైనులు కూడా ఆ కాలంలో ఉన్న రామ కధలను తమ గ్రంధాలలో చేర్చారు. ఐతే వాల్మీకి రామాయణమే ఎందుకు మూల గ్రంధంగా పరిగణించారు? బౌద్ధ, జైన రామాయణ కధలు ఎందుకు ప్రచారంలో లేవు? హిందువులు ఎక్కువగా ఉండటం వలనే వాల్మీకి రామాయణం మూలంగా పరిగణలోకి వచ్చిందా? అసలు ఏ రామాయణం నిజమైన కథను తెలుపుతుంది? పౌరాణికులు చెప్పే ఈ రామ కథలలో ఎంత నిజం ఉంది?

శ్రీరాముడు త్రేతా యుగంలో ఉండేవాడు అని పౌరాణికుల విశ్వాసం. ఆ యుగంలో సత్యము మూడు కాళ్ళ మీద నిలబడేది అని, రామ రాజ్యం అంత ధర్మ బద్ధముగా ఉండేది అని ఘోపిస్తారు. ఈ పౌరాణికుల విశ్వాసాలు నమ్మదగినవి కావు. ఎందుకంటే, కైకేయి వలసే రాముడికి వనవాసం కలిగెను. మాంసాహారము అన్ని జాతులలో ఉండెను, మద్యపానం సదాచారంగా ఉండేది, రాజ్యములో జూదము, భోగ స్థలాలు విరివిరిగా ఉండేవి, ఆనాడు సత్యకామ జాబిలి వంటి నాస్తికులు ఉన్నారు, రాక్షశుల బాధ భరించరానిదిగా ఉండేది. ఇటువంటివి కొన్ని వందలు చూపించ వచ్చు.

పౌరాణికులు పై దానికి ఇలా సమాధానం చూపొచ్చు. భూలోకంలో ప్రజలు రాక్షసుల చేతిలో ఇన్ని బాధలు పడుతున్నారు కనుకసే అవతారమూర్తుడు రామునిగా అవతరించి రాక్షసు రాజు ఐనా రావణుడిని చంపి 11,000 సంవత్సరాలు భూమిపై జీవించాడు. బాగాసే ఉంది, అయితే ఆ 11,000 సంవత్సరాములలో రాముడు తన రాజ్యాన్ని ఏలా పరిపాఠిచాడు, ఎన్ని నిర్మాణాలు, భవంతులు, ఆలయాలు నిర్మించాడు? అసలు 11,000 సంవత్సరాములు జీవించి రాముడు సాధించినదేమిటి? ఇలాంటి ప్రశ్నలకు ఆవగింజ అంత వివరణ కూడా మనకు కనపడదు. అందుకే పౌరాణికంగా కాకుండా ఈ రామాయణంను కొంచెం లోతుగా పరిశీలించ గలిగితే ఆ కాలము నాటి ఆచారాలు, మత విశ్వాసాలు, ఆహారపు అలవాట్లు మనం తెలుసుకోగలం.

శ్రీరాముడు వనవాసముకు పెళుతు కైకేయితో ఇలా శపధం చేసాడు

చతుర్దశహి వర్షాణి వాత్స్యమి విజనే వసే మధుమూల ఫలైర్జీవన్ హిత్వా మునివ దామిషం

సేను ఈ 14 ఎండ్లు మాంసం తినకుండా మునీ వలే అరణ్యంలో ఉంటాను అనీ మాట ఇచ్చి నాలుగైదు రోజులకే ఆ శాపదాన్ని మరచి పోయేనా?

తౌ తత్ర హత్వా చతురో మహామ్పగాన్

వరాహ మృశ్యం పృషతం మహారురుం అదాయ మేధ్యం త్వరితం బుభుజీతే వాసాయ కాలే యయతుర్వన స్పతిమ్

గంగను దాటి మొదటి రోజునే అరణ్య వాసము చేసిన రోజు నాలుగు పెద్ద మృగాలను పందిని, మనబోతుని, దుప్పిని, నల్ల చారల దుప్పిని చంపి సేను, సీతా, లక్ష్మణుడు తిన్నాము.

వాలీని రాముడు బాణముతో పడగొట్టినప్పుడు మరణ శయ్యపై నుండి వాలి ఇలా పలికెను

పంచ పంచ నఖా భక్ష్యా బ్రహ్మ క్షత్రేణ రాఘవ శల్యక, శ్వావిధో, గోధా, శశ: కూర్మశ్చ పంచమ :

రామా! నా మాంసము, చర్మము, ఎముకలు ఏవియు నీకు పనికిరావు కదా! ఐదు గోళ్ళ గల ఐదు జంతువులు అడవిపంది, ఉడుము, ఏదు బంది, కుందేలు, తాటేలు వీటిని మాత్రమే బ్రాహ్మణ, క్షత్రియులు తినవచ్చు.

న మాంసం రాఘవో భుంక్తేన చాపి మధు సేవతే

రాముడు సీతా వియోగ దుఃఖముచే బాధితుడై ఆనంద దాయకములు అయిన మధ్యమాంసాలను పరీత్యాజించేను. దీనిని బట్టి రామాదులు మాంసాన్ని తిసేవారు అని తేట తెల్లమవుతుంది. ఇలాంటివి ఇంచుమించు పది ఇరపై సార్లు రామాదులు మాంసమును తినట్లు వర్ణించారు.

సత్యకామ జాబాలీ అనే వ్యక్తి రామునీతో శ్రాద్ధము పెట్ట వలసిన అవసరము లేదు అని వాదింపగా రాముడు ఆగ్రహించి ఇలా అన్నాడు

> యధా హి చోర స్పతధాహి బుద్ద: తదాగతం నాస్తిక మత్ర విద్ధి తస్మాద్ది యస్మంక్వతమ: ప్రజానాం, న నాస్తికేనాభిముఖో బుధ

బుద్దుడు చోరుడు, తదాగతుని మతము గార్హవము అని రాముడు 9వ అవతారమైన బుద్దుడిని నిందించాడు. ఈ పౌరాణికులు బౌద్ధ మతము వ్యాప్తి చెందిన తరువాత దాని సిద్దాంతములలోని శ్రాద్ధ ప్రాతికూల్యమును రాముని ద్వారా ఖండింప చేసారు. అలాగే బుద్ధుడిని 9వ అవతారంగా మార్చుకున్నారు. ఈ పౌరాణికులు తమ మతం కోసం ఏ పసైనా చెయ్యగలరు. అది పౌరాణికుల శక్తి.

సుందరకాండలో సీతా దేవి హనుమంతుడితో రాముడికి ఇలా సందేశం పంపింది

పితుర్ని దేశం సమయేన కృత్వా, వనాన్ని వృత్త శ్చరిత వ్రతశ్చ

స్త్రీభిశ్చ మస్యే విపు లేక్షణాభి స్తావాం రంస్యస్ వీతభయ: కృతార్ద:

నాగతి యేమో ఇట్లైనది. రామునికి ఏమి కొదవ? అతడు వనవాస కాలం ముగిశాక తన ఉత్తమ స్త్రీలను పొంది రమించుచు సుఖముగా ఉండగలడు అని సీతా దేవి అన్నది. దీన్ని బట్టి రాముడికి సీతయే కాక ఇతర భార్యలు కూడా ఉండే వారు అని తెలుస్తుంది.

క్రీస్తుశకం 6వ శాతట్దం వరకు శ్రీరామ పూజకు స్థానం లేదు, రామ దేవాలయములు లేవు అలాగే రామ భక్తులమని ఏ రాజు ప్రకటించుకున్నట్టు ఆధారాలు కనపడవు. క్రీస్తుశకం 6వ శాతట్దం తరువాతనే రామ పూజ ప్రాముఖ్యంను దక్కించుకుంది. అమర సింహుడు క్రీస్తుశకం 4వ శాతట్దంలోని వాడు. అతడు 'నామిలింగాను శాసనము' అనే నిఘంటువుని రచించాడు. దానిని అమరకోసం అని కూడా అంటారు. ఈ అమరకోసంలో శ్రీరాముడిని పైష్ణవ అవతారంలో చేర్చలేదు. అమరుడు విష్ణువుకు 39 పేర్లు సూచించాడు. దశవతారములో పేరు పొందిన వారిలో ఒక్క వామనుని తప్ప తక్కిన వారిని పేర్కొనలేదు. మత్స్య, కుర్మా, వరాహ, నరసింహ, పరశురామ, రామ, బలరామ, బుద్ధ, కల్కి ఈ 9 మంది పేర్లను విష్ణువు అవతారంతో తెలుప లేదు. దశావతారాల కల్పన అమర సింహుని తరువాత ప్రచారమునకు వచ్చినట్లు మనకు దిని వలన తెలుస్తుంది.

ఈ పౌరాణికులు రామాయణంకు అనంత చరిత్ర కలిపించారు. అంటే ఆది నుంచి రామాయణం ఉన్నట్లు చిత్రించి చెప్పన్నారు. ఐతే త్రేతాయుగం నుంచి ఉన్నరాముడికి క్రీస్తుశకం 6వ శాతబ్దం వరకు ఎక్కడ ఏ రాజు కూడా రామ భక్తుడిగా ఉన్నట్లు చెప్పుకోలేదు ఎందుకు? ఇంత గొప్ప దేవుడ్ని క్రీస్తుశకం 6వ శాతబ్దం వరకు రాజులు ఎందుకు నిర్లక్యం చేసినట్టు? క్రీస్తుశకం 6వ శాతబ్దంలోరామ కథను రచించి ప్రచారంలోకి తేవటం మొదలుపెట్టి ఆతరువాత రాముడికి దైవ స్థానం కలిపించారా? పురోహిత వర్గాలు తమ ఏొట్ట కూటికోసం అవతార మూర్తులని వారి అవసరాలకు తగినట్టుగా చిత్రించుకొని వారి ఏొట్ట నింపుకుంటూ రామాయణ మహాభారత జ్ఞానం లేకపోతే జీవితం వ్యర్థం అంటు ప్రజలను చరిత్ర హినూలుగా మారుస్తున్నారు.

ప్రజలు చరిత్ర తెలుసుకుంటే పురోహిత వర్గాలకు కూడు కూడా దొరకదు, ప్రజలు చరిత్ర తెలుసుకుంటే పురోహిత వర్గాలను ముష్టి కూడా ఎత్త నివ్వరిని మహా మహా పుక్కిట పురాణాల జ్ఞాన పురోహితులకు బాగా తెలుసు అందుకే పాఠశాలలో ఎక్కడ చరిత్ర నేర్చుకోకుండా ఉండేటట్టు చాలా తెలివుగా మత్రం పేశారు ఈ పూరీహిత గుంపు. అసత్యలను, అర్ధంలేని ఆచారాలను, మూడ నమ్మకాలను, పుక్కిట పురాణాలను రోజు కప్ప గోల చేస్తూ ప్రజల జీవితాలతో ఆడుకుంటున్నారు ఈ కప్ప గోలా ఆగాలంటే సత్యాలతో నిండిన చరిత్ర అనే మేఘాలు కుంభ వర్షం కురిపించాలి అప్పుడే ఈ కప్ప గోలా ఆగుతది. అంటే చరిత్ర కారులు వాస్తవ చరిత్రను సింహం వలే గర్జించాలి.